

491. Paradicsomnak te szép élő fája

Vad Péter Zsigmond

1. Pa - ra - di - csom - nak te szép é - lő fá - ja, Ó, ke - gy es Jé - zus, Is - ten - nek Bá - rá - nya,
2. Ér - tünk e - gye - dül szőr - nyú kint szen - ved - tél, Meg - fe - szít - tet - vén tö - vi - set vi - sel - tél,

5

Te vagy lel - künk - nek i - gaz Meg - vál - tó - ja, Sza - ba - dí - tó - ja.
Mi bú - ne - in - kért vé - red - del fi - zet tél, És meg - ö - let - tél.

3. Csudánkra vannak a te szép gyümölcsid, Nagy kínjaid közt való szent beszédid,
Kiket keresztfán szóltál, szent mondásid, Hét szép szavaid.

4. Első szódban így könyörgél Istennek: Atyám, bocsásd meg bűnüket ezeknek, mert nem tudják ők most, mit cselekesznek, Kegyetlenkednek.
5. Lőn második szód a szegény tolvajhoz, Bűnén kesergő s törődő latorhoz, Mondván: Velem léssz ma Paradicsomban, Szent országomban.
6. Keserves szívű szentséges anyádnak, Harmadik szódat nyújtád Máriának, És ugyanakkor szóltál szent Jánosnak, Mondván azoknak:
7. Ímhol az anyád, kedves tanítványom, Ímhol a fiad, asszony, már ajánlom, Gyámolítódul ezt a Jánost hagyom, Kegyesen adom.
8. Ártatlan Bárány, keserúségedben, Negyed szód ez lőn nagy kísértetedben: Én Istenem, én Istenem, ügyemben Miért hagyál el?
9. Jövendőlések mind beteljesedvén, És minden dolgok már elvégeztetvén, Mondád ötödször: Szomjúhozom igen, Szíved epedvén.
10. Mikoron, Uram, a mérget elvévéd, Ottan hatodszor mondál ilyen ígét: Bételjesedett és elvégeztetett Váltásnak dolga.
11. Reád érkezvén a szomorú halál, Hetedszer ily szót s imádságot mondál: Atyám, kezedbe tészem le lelkemet, Én életemet.
12. Édes Jézusunk, szenteld meg lelkünket, Hogy mi is megbocsáthassuk bűnüket Mindeneknek, kik ellenünk vétettek, És elestének.
13. Adjad, hogy mi is értük könyörögjünk, Téged követvén, szívből esedezzünk, Hogy sok szentekkel tehozzád mehessünk, Üdvözülhessünk.
14. A pályafutást mi is elvégezvén, Lelkünket ajánlhassuk szent kezedben; Mint megváltottak mondhassuk nagy szépen Éltünk végében:
15. Hála légyen a mennybéli Istennek, Ki megváltója a bűnös embernek, És megszerzője szent békességünknek: Üdvösségünknek.